

НА ПАРОЗЕ ЛЕТА

22 мая 2025 года створанай Гродзенскім абласным аддзяленнем СПБ Грамадскай літаратурнай школы скончаны доўгатэрміновы курс вывучэння кампазіцыі літаратурнага твора. На парозе летняга сезону адпачынкаў мы таксама скончылі грамадска-адукацыйны год тэмай «Кампазіцыя твора. Ліст».

У тэарэтычным блоку занятку слухачы азнаёміліся з паняццямі «эпістала» і «эпістальны жанр». Але паколькі гэта не наш выпадак, усю ўвагу паспрабавалі накіраваць на ліст як на пазасюжэтны элемент кампазіцыі. Мы вылучылі задачы і ролі лістоў у кампазіцыйнай структуры твора. У практычна-аналітычным блоку ад нашых аўтараў прагучалі як асобныя літаратурныя лісты (эпісталы), так і лісты «кампазіцыйныя» – якія існуюць унутры іншых, асноўных сюжэтаў. Агульнымі намаганнямі аўдыторыя паспрабавала прааналізаваць функцыі і значэнні прапанаваных лістоў. У ходзе работы міжвольна была закранутая вялікая колькасць важных тэм. Скажаць, што размова атрымалася цікавай – не скажаць нічога. Неабходна назваць імёны аўтараў самых удалых вынікаў – найбольш трапных і арыгінальных выступленняў. Гэта паэтэса-песенніца Соф’я Судзына (з аўтарскім творам) і паэтэса, філолаг Алена Шаламіцкая (з творам Марыянны Коласавай «Пісьмо наркому»). Некаторыя з агучаных літаратурных лістоў выклікалі вельмі цікавыя дыскусіі, літаральна скалынулі пачуццёвасць людзей. Расказ Святланы Глембоцкай пра ліставанне яе герояў выклікаў у яе слёзы. Зразумела – калі гаворка заходзіць пра лісты, нават літаратурныя, нельга абысціся без пачуццяў, без шчырасці і максімальнай адкрытасці ўнутранага свету аўтара, герояў, чытачоў (у нашым выпадку слухачоў). Прагучалі творы прозы і паэзіі. Не абышлося без класікі, – паэтэса-аматар Ірына Полудзень прадэкламавала верш Сяргея Ясеніна «Ліст да маці».

У ходзе занятку было яшчэ нямала цікавых момантаў. Абмеркавалі і некаторыя агульныя напрамкі дзейнасці – найбольш эфектыўныя шляхі рэалізацыі творчага патэнцыялу, а таксама далейшы лёс нашай Грамадскай літаратурнай школы. Усе сышліся ў меркаванні – добра, што яна ў нас ёсць.

Такім чынам наперадзе летнія вакацыі, дакладней, адпачынкі. Так, у нашай школе не задаецца заданне на лета. Але, вядома, мы чакаем ад нашых сяброў творчага прагрэсу, новых публікацый, перамог у літаратурных конкурсах, іншых прыемных падзей, падстаў для гонару сабой. І ўсяго гэтага шчыра жадаем. Галоўнае – гэта захаваць наша адзінства, унікальную, ні з чым не параўнальную атмасферу цёплых зносін паміж вельмі рознымі, але цікавымі і сімпатычнымі адзін аднаму творчымі людзьмі. Паразуменне і згода, узаемныя сімпатыі паміж творчымі людзьмі!.. Гучыць вельмі прыгожа. І на справе выглядае рэальна і вельмі карысна.

Усім шчаслівага, натхнёнага лета, сябры! Да сустрэчы ў верасні.

САЮЗ ПІСЬМЕННІКАЎ БЕЛАРУСІ **ГРОДЗЕНСКАЕ АБЛАСНОЕ АДДЗЯЛЕННЕ**

На фота: «Кампазіцыя твора. Ліст» – заняткам на гэтую тэму нашай Грамадскай літаратурнай школай скончаны вельмі доўгі шлях – доўгатэрміновы курс вывучэння кампазіцыі літаратурнага твора. Гродна, офіс Гродзенскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, 22 мая 2025 года.

Выступае ветэран педагогічнай працы, аматар літаратуры Галіна Іванаўна Садоўская

Тацяна Мінгілевіч

Соф'я Судзіна

Станіслаў Вішнеўскі

Алена Шаламіцкая

Вольга Дзіканавя

Святлана Глембоцкая

Ірына Полудзень

Письмо матери

Ты жива еще, моя старушка?
Жив и я, привет тебе, привет!
Пусть струится над твоей избушкой
Тот вечерний несказанный свет.

Пишут мне, что ты, тая тревогу,
Загрустила шибко обо мне,
Что ты часто ходишь на дорогу
В старомодном ветхом шушуне.

И тебе в вечернем синем мраке
Часто видится одно и то же:
Будто кто-то мне в кабацкой драке
Саданул под сердце финский нож.

Ничего, родная! Успокойся.
Это только тягостная бредь.
Не такой уж горький я пропойца,
Чтоб, тебя не видя, умереть.

Я по-прежнему такой же нежный
И мечтаю только лишь о том,
Чтоб скорее от тоски мятежной
Воротиться в извешенный наш дом.

Я вернусь, когда раскинет ветви
По-весеннему наш белый сад.
Только ты меня уж на рассвете
Не буди, как восемь лет назад.

Не буди того, что отмечалось,
Не волнуй того, что не сбылось,
Слишком раннюю утрату и усталость
Испытать мне в жизни привелось.

И молиться не учи меня. Не надо!
К старому возврата больше нет.
Ты одна мне помощь и отрада,
Ты одна мне несказанный свет.

Так забудь же про свою тревогу,
Не грусти так шибко обо мне.
Не ходи так часто на дорогу
В старомодном ветхом шушуне.

